

[Miljøministeren]

ven. De få retssager, der har været, er opstået, fordi skovejeren ikke har efterkommet et påbud. Styrelsen har derfor, jf. lovens § 32, måttet indbringe sagen for retten med påstand om, at det ved dom pålægges den pågældende inden en fastsat frist og under tvang af fortløbende bøder at berigtige forholdet, jf. i øvrigt besvarelsen af spørgsmål nr. S 1234.«

Spm. nr. S 1268

Til *miljøministeren* (30/7 93) af:

Aage Brusgaard (FP):

»Vil ministeren give sine kommentarer til og vurdering af en artikel bragt i Aalborg Stiftstidende søndag den 25. juli 1993 angående Karin Klitgaards eng i Alstrup?«

Begrundelse

Det fremgår af artiklen, at engen har været dyrket som ganske almindelig landbrugsjord, indtil ejeren fandt, at det ville være mere rentabelt blot at lade den afgræsse ved kvæg. Det gør det vel ikke ulovligt at genoptage tidligere drift (dyrkning af afgrøder) på et tidspunkt, hvor det viser sig, at ingen er interesseret i at benytte jorden til afgræsning.

Det fremgår også af artiklen, at Farsø Kommune er enig med ejeren i, at det drejer sig om landbrugsjord. Det må i øvrigt også fremgå af ejendomsskemaet og ejendomsvurderingen, om ejeren betaler ejendomsskat af engen som landbrugsjord.

Jeg mener ikke, at det står i nogen lov, at det – efter at ejeren har ladet jorden ligge brak i nogle år – er forbudt at genopdyrke den. Hvis dette er tilfældet, vil jeg gerne have oplyst hvor. I lov om naturbeskyttelse, vedtaget den 20. december 1991, står under § 3, stk. 2, at der ikke må foretages ændringer i tilstanden bl.a. på strandenge og overdrev. Men det er vel ikke ulovligt at foretage ændringer tilbage til det normale dyrkningsmønster. De fleste landejendomme med kvæg har jo en driftsform, der hedder »roer, korn, græs samt græs i tre år og derefter forfra«. Det er en almindelig landbrugsdriftsform.

I bekræftende fald ville mange ejendomme komme i klemme, bl.a. godset Aakjær ved Odder, som ejedes af Ebba Busky-Neergaard, og som har været omtalt i flere af landets aviser, senest i Morgenavisen Jyllands-Posten den 29. juni 1993. Man kunne i pressen læse, at en stor

del af jordtilliggendet har været udyrket i længere tid.

Af vor grundlov fremgår det stadig, at ejendomsretten er ukrænkelig, og at den kun kan fratages nogen, hvis almenvellet kræver det, og da mod fuld erstatning. Det fremgår heller ikke af artiklen, at nogen har ønsket arealet fredet. Så vidt det fremgår af artiklen, har Karin Klitgaard aldrig modtaget erstatning.

Svar (6/8 93):

Miljøministeren (Svend Auken):

I den konkrete sag har Nordjyllands Amt – som det fremgår af artiklen – anmodet politiet om strafferetlig forfølgning af Karin Klitgaard. Jeg finder det derfor ikke rigtigt at udtale mig om eller gå ind i den konkrete sag.

Sagen vedrører imidlertid også det mere generelle spørgsmål om opdyrkning af et strandengsareal, der tidligere har været dyrket.

Strandenge blev i 1984 omfattet af naturfredningslovens § 43 b, hvorefter der ikke måtte ske ændringer i tilstanden af strandenge over 3 ha. Med naturbeskyttelseslovens ikrafttræden den 1. juli 1992 blev beskyttelsesordningen fastholdt og udvidet, idet størrelsesgrænsen blev ændret til 2.500 m², jf. naturbeskyttelseslovens § 3.

På samme måde som andre naturtyper er strandengene beskyttet, fordi der er knyttet store naturmæssige værdier til denne naturtype. Samtidig har strandenge og andre udyrkede eller ekstensivt udnyttede arealer været i kraftig tilbagegang i dette århundrede som følge af udviklingen i landbruget, dels på grund af opdyrkning, dels på grund af tilgroning som følge af ophør af græsning. Det er derfor vigtigt at beskytte sådanne naturtyper. Derved gavner man samtidig en lang række truede plante- og dyrearter.

Den generelle beskyttelse efter naturbeskyttelseslovens § 3 omfatter som udgangspunkt de arealer, der til enhver tid falder ind under bestemmelsen. En strandeng kan derfor være omfattet af beskyttelsesordningen, selv om det pågældende stykke jord tidligere har været opdyrket. Hvis denne anvendelse af arealet ophører og området herefter udvikler sig til strandeng, er det forbudt at opløje det uden tilladelse fra amtsrådet.

Det vil sige, at et areal på grund af manglende menneskelig aktivitet kan udvikle sig således, at arealet bliver omfattet af naturbeskyt-